

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG
ANTWERPEN, AFD. ANTWERPEN
T.a.v. mevrouw / mijnheer de
Procureur des Konings
Bolivarplaats 20, bus 1
2000 ANTWERPEN

Antwerpen, 20 januari 2021

Geachte mevrouw, mijnheer de Procureur,

Betreft : Klacht wegens provocatie van misdrijven (art. 30VT Sv.),
Identiteitsfraude, Schending van het recht op eigendom (art. 544 BW),
Oplichting (496 Sw.), Aanmatiging van naam (art. 231 Sw.), Valsheid in
geschrifte, in informatica en het gebruik van valse stukken (art. 193 t/m
214 Sw.) en Schending van het vermoeden van onschuld

Bij deze wens ik, **Filip Dewinter**, klacht in te dienen met betrekking tot de hierna vermelde misdrijven/inbreuken door:

- **College van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen**, Grote Markt 1, 2000 Antwerpen
- **Vlaamse regering**, Martelaarsplein 19, 1000 Brussel

SITUATIESCHETS:

Op 4 oktober 2019 (jaarnummer 8018) keurde het Antwerpse college van burgemeester en schepenen de gunning aan Vrije Universiteit Brussel goed voor het afsluiten van de meerjarenovereenkomst voor het uitvoeren van praktijktesten discriminatie op de professionele huurmarkt en de arbeidsmarkt, op sectorniveau, op basis van bestek GAC_2019_00829. (Zie bijlage)

In navolging hiervan voerde de vakgroep Sociologie van de Vrije Universiteit Brussel onder leiding van professor Pieter-Paul Verhaeghe een onderzoek uit in de stad Antwerpen dat leidde tot het onderzoeksrapport "*Discriminatie door makelaars op de huurwoningmarkt van Antwerpen: de nulmeting*" (zie bijlage)

Tijdens het voormelde onderzoek werden er mijns inziens strafbare feiten gepleegd. Door middel van correspondentietesten en mystery calls, waarbij niet nader gekende personen valse identiteiten aannamen, werden Antwerpenaren en Antwerpse immokantoren gecontacteerd om discriminatie uit te lokken, zoals strafbaar op basis van de Wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, de Wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie, de Wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van discriminatie tussen vrouwen en mannen en het Decreet van 10 juli 2008 houdende een kader voor het Vlaamse gelijke kansen- en gelijk behandelingsbeleid.

Eind 2020 besliste de Vlaamse regering om correspondentietesten op te zetten om te trachten discriminatie en dus inbreuken om voormelde wetgeving uit te lokken bij de Vlamingen. De Vlaamse regering stelde hiervoor een expertencomité aan dat via een pseudo-academisch monitoringsysteem discriminatie uitlokkingen in kaart moet brengen. Tevens werden drie arbeidsmarktexperten (prof. Stijn Baert, Miet Lambrechts en Pieter-Paul Verhaeghe) gevraagd om hieraan onafhankelijk mee te werken. Er werd zowel correspondentie gevoerd met fictieve sollicitaties als fictieve aanmeldingen voor woningen. Bovendien zet de Vlaamse overheid, in het bijzonder Vlaams minister Bart Somers, steden en gemeenten aan om dezelfde inbreuken op de strafwetgeving te maken en Vlamingen onder druk te zetten en/of overtreding van voormelde discriminatiewetgeving bij hen uit te lokken.(zie bijlage)

OPMERKINGEN EN BEDENKINGEN BIJ DEZE STRAFBARE FEITEN:

- **Identiteitsfraude**

Tijdens voormelde studies werd er mijns inziens op grote schaal identiteitsfraude gepleegd. De feiten voldoen immers aan de omschrijving van identiteitsfraude die gegeven werd door zowel de wetgevende als uitvoerende macht:

“Elk type misdrijf dat bestaat uit het bedrieglijk verkrijgen en gebruiken van de identiteit van een andere persoon met de bedoeling fraude te plegen of andere criminele activiteiten uit te voeren, gewoonlijk om economische winsten te maken.” (Vr. en Antw. Senaat, nr. 3-2371, 21 maart 2005.)

“Identiteitsfraude betreft het onrechtmatig gebruik van een bestaande, gedeeltelijk of totaal fictieve identiteit door of zonder middel van een echt of een vals identiteits- of reisdocument of document van de burgerlijke stand”. (Kadernota Integrale Veiligheid 2016-2019.)

Tijdens het uitvoeren van voormelde studies, in opdracht van het Antwerps stadsbestuur en de Vlaamse overheid, was er sprake van grootschalige identiteitsfraude aangezien er valse identiteiten werden aangewend voor een wederrechtelijk doel en/of onrechtmatig gebruik. In opdracht van de overheid, met name het Antwerps stadsbestuur en de Vlaamse overheid, wordt gelogen tegen burgers en worden ze misleid en worden illegale praktijken van uitlokking gebruikt, om aldus tot zeer bedenkelijke vaststellingen te komen omtrent vermeende discriminatie.

Dergelijke praktijken waarbij een valse identiteit wordt aangenomen, zijn ongeoorloofd en wettelijk niet toegelaten. Enkel binnen het wettelijk voorziene kader van de bijzondere strafrechtelijke opsporingstechnieken mag er immers gebruik gemaakt worden van valse identiteiten.

- **Aanmatiging van naam**

Voormelde feiten maken tevens een schending uit van artikel 231 van het Strafwetboek: *“Hij die in het openbaar een naam aanneemt, die hem niet toekomt, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van vijfentwintig [euro] tot driehonderd [euro], of met een van die straffen alleen.”*

Tijdens de voormelde studies, praktijk- en correspondentietesten wordt met de Antwerpenaren en Vlaming contact opgenomen door personen die zich onder een andere naam bekend maken en een fictief profiel naar voor schuiven, bijvoorbeeld van allochtoon, LGBTQ+’er of gehandicapte. Deze misleiding leidt tot twijfel omtrent de identiteit van de persoon die contact opneemt. Er worden meerdere en soms herhaaldelijk valse namen en profielen gebruikt en dit zowel mondeling als schriftelijk, terwijl het eenmalig aannemen of gebruik al een strafbaar feit uitmaakt.

Bovendien is er sprake van een algemeen opzet de valse naam/namen te dragen om te doen geloven dat men werkelijk iemand anders is dan dat men in feite is. Daarbij komt nog dat deze feiten strafbaar zijn zelfs zonder dat er schade zou zijn voor derden, alhoewel dit zoals reeds vermeld wel het geval is voor immokantoren, verhuurder enz. die tijd en manuren moeten investeren in de valse communicatie die in opdracht van voormelde overheden wordt opgezet.

▪ **Valsheid in geschrifte, in informatica en het gebruik van valse stukken**

De voormelde feiten maken mijns inziens ook een schending uit van artikels 193 tot en met 214 van het Strafwetboek.

In opdracht van de Vlaamse overheid wordt er immers bij voormelde feiten ook gebruik gemaakt van valse e-mails tijdens het uitvoeren van de praktijk- en correspondentietesten. Er wordt tijdens de voormelde feiten gebruik gemaakt van meerdere geschriften, waarin de waarheid vervalst wordt en waarbij duidelijk een mogelijk nadeel (namelijk vervolging voor discriminatie) en een pertinent nadeel (het veroorzaken van bijkomende kosten en tijd voor de verhuurder) wordt veroorzaakt.

Tevens verzoek ik uw ambt om te onderzoeken of er ook gebruik werd gemaakt van valse akten of stukken die dienden voor de opbouw van de fictieve profielen en identiteiten die gebruikt werden tijdens het plegen van voormelde feiten.

▪ **Provocatie van misdrijven is verboden**

De voormelde feiten maken een schending uit van artikel 30 van de [Voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering](#):

“Er is provocatie wanneer in hoofde van de dader het voornemen om een misdrijf te plegen rechtstreeks is ontstaan of versterkt, of is bevestigd terwijl hij dit wilde beëindigen, door de tussenkomst van een politieambtenaar, van een derde handelend op het uitdrukkelijk verzoek van deze ambtenaar of van een burgerinfiltrant in het kader van een burgerinfiltratie bedoeld in boek I, hoofdstuk IV, afdeling III onderafdeling 4bis van het Wetboek van strafvordering.”

In de voormelde studie maakt de Vrije Universiteit Brussel, en bij uitbreiding de opdrachtgevende overheid zijnde het Antwerps stadsbestuur, gebruik van valse identiteiten, leugens en listen om misdrijven uit te lokken: Men deed zich valselijk voor als potentieel huurder onder valse identiteit terwijl met niet van plan was het betreffende pand te huren, enkel en alleen om bij de verhuurder(s) een overtreding van voormelde anti-discriminatie wetgeving uit te lokken.

Er werd tijdens het uitvoeren van voorgaande studie duidelijk gebruik gemaakt van provocatie door medewerkers van de Vrije Universiteit Brussel. Deze medewerkers zijn geen politieambtenaren, noch burgerinfiltranten die onder strikte voorwaarden gebruik mogen maken van valse identiteiten en fictieve situaties mogen creëren, zoals beschreven in de wet.

Aldus werden Antwerpenaren en makelaars als het ware lastig gevallen en opgezadeld met extra werkuren en kosten door fictieve huurders, met als enige doel makelaars en verhuurders te misleiden en/of in de val te lokken, middels ongeoorloofde uitlokking, ten einde tot pseudowetenschappelijke vaststellingen van discriminatie te komen.

▪ **Poging tot het schenden van het recht op eigendom**

De voormelde feiten maken volgens mij ook een schending uit van artikel 544 van het Burgerlijk Wetboek:

“Eigendom is het recht om op de meest volstreekte wijze van een zaak het genot te hebben en daarover te beschikken, mits men er geen gebruik van maakt dat strijdig is met de wetten of met de verordeningen.”

Het Antwerpse stadsbestuur schendt door de jacht op discriminatie door Antwerpenaren het recht op eigendom, waarbij de eigenaar nog altijd recht heeft zelf te beslissen aan wie hij al dan niet verhuurt. Een eigenaar/verhuurder heeft de keuzevrijheid om te kiezen of voorkeur te geven aan bepaalde profielen van huurders in de meest ruime zin, hetgeen veelal sowieso niet als discriminatie is bedoeld, maar omwille van een reeks overwegingen. Elke Antwerpenaar beschikt vrij over wilsautonomie in het verbintenissenrecht, zoals o.m. beschreven in het Burgerlijk Wetboek en dit mag mijns inziens niet onder druk gezet worden door het organiseren van een klopjacht zoals de hiervoor beschreven feiten.

▪ **Schending van het vermoeden van onschuld**

Ook het wettelijk vermoeden van onschuld is zonder twijfel van toepassing hier. Elke Antwerpenaar en Vlaming is onschuldig aan discriminatie tot het tegendeel bewezen is. Met voormelde studies gaat men er echter van uit dat zij schuldig zijn en dat het enkel een kwestie is van het verzamelen van bewijzen via uitlokking. Dit zijn ongeoorloofde praktijken.

Het vermoeden van onschuld is immers een algemeen rechtsbeginsel, dat rechtstreeks voortvloeit uit het algemeen beginsel van het recht van verdediging. Dit beginsel bestaat ter versterking van de burger ten opzichte van de overheid en/of vervolgende instanties. Dit leidend beginsel, dat een basisprincipe is en zelfs een fundament van het strafprocesrecht mag niet zomaar onderuitgehaald worden, wat de voormelde overheden wel doen door hun praktijk- en correspondentietesten.

▪ **Oplichting**

Tot slot wens ik te wijzen op het feit dat voormelde feiten, uitgevoerd in opdracht van het Antwerps stadsbestuur en de Vlaamse overheid, in feite een vorm van oplichting van de burger inhoudt.

Een burger moet er te allen tijde van kunnen uitgaan dat de overheid te vertrouwen is. Dit vertrouwen wordt onder druk gezet door het gebruik van praktijk- en correspondentietesten.

Het Strafwetboek stelt onder artikel 496 oplichting strafbaar. Het bedrog dat gepleegd wordt via de uitvoering van praktijk- en correspondentietesten is een vorm van oplichting waarbij door gebruik te maken van listige kunstgrepen en bedrieglijke handelingen, zoals identiteitsfraude, aanmatiging van naam enz. de burger schade berokkend wordt.

De praktijken zoals hierboven beschreven zijn m.i. dan ook strafrechtelijke inbreuken te kwalificeren als bedrog, oplichting en/of misbruik van vertrouwen door of in opdracht van de overheid.

Mag ik uw ambt om al deze redenen verzoeken het gepaste gevolg te willen verlenen aan onderhavige klacht.

Ik houd mij ter beschikking voor alle verdere informatie en toelichtingen die u zou nodig of nuttig achten.

Tevens verzoek ik u om op de hoogte gehouden te worden van het gevolg dat dit dossier zal kennen.

Met dank en de meeste hoogachting,

Filip Dewinter